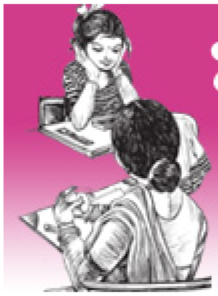

ప్రకృతి పుత్రుడు -
వీడికి నగరం జనారణ్యం
వసుంధర

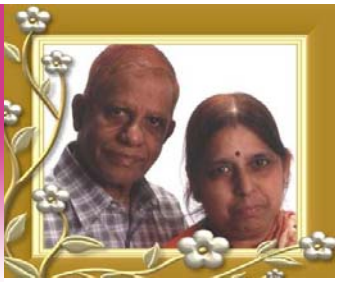

ఓ పెద్ద కథ అక్షరాల్లో ఇమిడితే అది నవల. ఆ కథలోంచి దృశ్యాలు పుడితే అది సినిమా. దృశ్యాల్లోంచి కథ పుడితే..? అదే నవలకీ , సినిమాకీ మధ్యాంతరంగా ఉండే సినీవల. సినిమాకోసం ఓ కథ అనుకుని, దానికి అనువైన సన్నివేశాలు కల్పించాక - అది దర్శకుడి చేతిలో సినిమా, రచయిత చేతిలో సినిమావల ఔతుంది. ప్రేక్షకుల వినోదం కోసం - క్రికెట్లో టెస్టు మ్యాచిల్లోంచి వన్డేలూ, వన్డేల్లోంచి 20-20లూ పుట్టుకొచ్చినట్లు, సాహిత్యంలో ఈ తరహా కొత్త ప్రయోగాలు పాఠకుల ఉత్సాహాన్ని పెంచుతూనే సాహిత్యానికి పుష్టినివ్వగలవని ఆశ. క్రికెట్ తో పోలిక - ఆసక్తి పెంచడం వరకే - పరిమాణం చిన్నబోవడానికి కాదని మనవి. ఇక చదవండి - చూడండి.

– వసుంధర

(గత సంచిక తరువాయి)

7

రాత్రి పది దాటాక బంగళానుంచి బయటకు వచ్చింది వనజ.

ఆమె భుజాన ఓ సంచి వ్రేలాడుతోంది. అందులో ఉన్నదొక కెమేరా.

వనజ రోడ్డుమీద చకచకా నడుస్తోంది. తననెవరైనా అనుసరిస్తారేమోనన్న భయం ఏ మాత్రం లేనట్లు వెనక్కి తిరిగి చూడను కూడా చూడ్డం లేదు. అలా కొంత దూరం వెళ్ళి ఓ ఇరుకు సందులోకి తిరిగిందామె. కొంత దూరం వెళ్ళాక ఓ వ్యక్తి ఆమె దారికి అడ్డుగా నిలబడ్డాడు.

ఆరడుగుల పొడవు. నిగనిగలాడే నలుపు. మెలి తిరిగిన కండలు. రూపానికి రాక్షసుడు..

వనజ ఆగకుండా అతణ్ణి దాటుకుని ముందుకు వెళ్ళింది.

"ఏయ్ పిల్లా ఆగు" అన్నాడా వ్యక్తి.

వనజ వెనక్కి తిరగలేదు. వ్యక్తి ఆమె దారికి అడ్డుగా నిలబడ్డాడు.

వనజ వెనక్కి తిరగలేదు. ఆ వ్యక్తి రెండడుగులు వేశాడామె వైపు. అంతే – ఉన్నట్లుండి బొక్కా బోర్లాపడ్డాడు. వనజ ఆ శబ్దం విని, "ఒకటి" అనుకుంది.

నకిలీ మందుల ఫ్యాక్టరీ చేరుకునేలోగా అలా ఆమె మొత్తం ఏడంకెలు లెక్కపెట్టింది.

"ఇన్స్పెక్టర్ రఘుకి ఆ ఏడుగురూ ఇచ్చే సమాచారంలో ఎన్ని విశేషాలుంటాయో" అనుకుందామె.

మందుల ఫ్యాక్టరీ మరీ పెద్దదేం కాదు. ఇంచుమించు తన బంగళా అంత స్థలమే. ఎటొచ్చీ రెండంతస్తుల మేడ. ఇంటి చుట్టూ ప్రహరీ గోడ. ఆ గోడలో ఓ గేటు. గేటు ముందో దర్వాన్.

"అయాం వెరీ లక్కీ" అంది వనజ వెంటనే.

దర్వాన్ వెంటనే ఆమెకు సెల్యూట్ చేసి, "వెళ్ళండమ్మా" అన్నాడు.

డాక్టర్ ప్రతాప్ తనకి సరైన కోడ్ వర్డే చెప్పాడని సంతోషిస్తూ లోపలికెళ్ళింది వనజ.

ఆమె లోపలకెళ్ళిందో లేదో గేటు ముందు పోలీసు జీపు ఆగింది.

✡✡✡

మర్నాడు కాంతికిరణంలో నకిలీ మందుల ఫ్యాక్టరీ గురించి తాటికాయలంత అక్షరాలతో వార్త. దాని వెనకనున్న నగర ప్రముఖుల హస్తాల వివరాలు త్వరలో బయటపెట్టగలమన్న - ప్రకటన. నగరంలో పెద్ద సంచలనం. పత్రికలో రంగారావు పేరు మాత్రం ఎక్కడా లేదు.

✡✡✡

"హుహు హ హ్హ హ్హ హ్హ". అది రంగారావు నవ్వు.

ఈసారి గంగారావు ఆ నవ్వుకు భయపడలేదు, "అలా నవ్వకండి సార్" అన్నాడు.

రంగారావుకి కోపమూ రాలేదు, "టెస్టింగైపోయింది. వనజ హిరణ్యారావు మనిషే" అన్నాడాయన.

పాతికమంది అనుచరులు జైల్లో ఉన్నారు. ఓ ఫ్యాక్టరీ మూతపడింది. ఇదంతా టెస్టింగు - అందులోనూ వనజ అనే ఓ ఆడపిల్ల హిరణ్యారావు మనిషి అవునో కాదో తెలుసుకుందుకు గంగారావు చెవిలో పువ్వెట్టుకుని కూర్చోలేదు. ఐనా రంగారావంతటి వాడితో ఆ మాటనలేక, "చాలా కాస్ట్లీ టెస్టింగు" అన్నాడు.

"కాస్ట్లీయా - నువ్వొట్టి ఫూల్ వి" అన్నాడు రంగారావు.

ఫ్యాక్టరీ అయిదేళ్ళుగా నడుస్తోంది. అన్ని ఖర్చులూ పోనూ ఇప్పటికి దాని మీదొచ్చిన లాభం అయిదుకోట్లు. అదీ మూతబడిపోయిందని లెక్కేసుకున్నాక, లాభమంతా రంగారావుదే ఐనా, అది రంగారావు ఫ్యాక్టరీ అనడానికి పోలీసులకి ఒక్క ఆధారం దొరకలేదు. దొరికిన పాతికమందీ తప్పొప్పుకుంటారు తప్ప - ఫ్యాక్టరీ రంగారావుదని చెప్పరు. చెప్పినా ఋజువు చెయ్యలేరు.

"అసలీ ఫ్యాక్టరీ హిరణ్యారావు చెప్పాడని పెట్టాను. సలహా ఆయనదే కానీ రిస్కంతా నాది. అందుకే ఆయన కొక్క పైసా ఇవ్వలేదు. అక్కడే మా ఇద్దరికీ చెడింది"

"ఇంకో టెస్టింగు కూడా అయిందండి - చెడితే హిరణ్యారావు ఏం చేస్తాడో తెలిసింది" అన్నాడు గంగారావు.

రంగారావతణ్ణి చురుగ్గా చూసి, "ఎగతాళి కాదుకదా!?" అన్నాడు.

కాదన్నట్లు బుద్ధిగా అడ్డంగా తలూపాడు గంగారావు.

"అయితే మూడో టెస్టింగు గురించి చెబుతాను విను. వనజ మీద ఈగవాలితే సహించడట హిరణ్యారావు. మరి దాన్ని పాముకుడితే ఏం చేస్తాడో చూడాలి" అన్నాడు రంగారావు.

వనజ గురించిన టెస్టింగుకే కదా ఈ గతి పట్టిందీ అని గంగారావనలేదు. కానీ ఈసారి మనసులో, "పాపం ఆడపిల్ల. వయసెంతో ఏమో" అనుకోలేదు.

రంగారావది గ్రహించినవాడిలా, "చిన్నపిల్ల - ఆడపిల్ల - అని ఒకసారికి బెదిరింపుతో సరిపెట్టాను. ఇంక ఉపేక్షించను. ఈసారి నా ప్లానుకి తిరుగుండదు" అన్నాడు. గంగారావు నిట్టూర్చి ఊరుకుంటే, "అంతా నన్ను క్రూరంగారావంటారు. అయినా ఈ పూట ఎందుకో నాకా పిల్లమీద జాలేస్తోంది. దాని వయసెంతో నీకు తెలుసా?" అన్నాడు రంగారావు జాలిగా.

గంగారావు కూడా జాలిగా ముఖం పెట్టి, "గురూగారూ - ఇన్నేళ్ళుగా కలిసున్నాం. మీ వయసే నాకు తెలీదు. టైమొచ్చింది కాబట్టి అడుగుతున్నా. అదెంతో కాస్త చెబుతారూ?" అన్నాడు.

రంగారావు అదోలా చూసాడు. కానీ ఈసారి, "వేళాకోళమా?" అనడగలేదు. మనసులో మాత్రం, "ఇప్పుడు అసలు టెస్టింగు నాకేలా ఉంది" అనుకున్నాడు.

✡✡✡

ఆఫీసు రూంలో ఒంటరిగా కూర్చుని ఆలోచిస్తోంది వనజ.

కలియుగంలో పాపం పెరిగిపోతుందని పురాణాలు ఘోషించాయి కానీ ఏ యుగంలోనూ పాపాలకీ, పాపాత్ములకీ కొదవలేదు. కలియుగంలోనూ పుణ్యాలకీ, పుణ్యాత్ములకీ కొదవలేదు. జనాభా అప్పుడు లక్షల్లో ఉంటే - ఇప్పుడు కోట్లలో ఉంది. అంతే తేడా!

సామాన్యురాలైన తను సమాజానికి ఎంతో కొంత సాయపడాలనుకుంది. ప్రళయ భీకర కార్యం - తనకి నల్లేరుపై బండి నడకైంది. ఎలా?

అందుకు ఇన్స్పెక్టర్ రఘు. కానీ అతడూ సామాన్యుడే!

ఇద్దరు సామాన్యులు కలిసి అసామాన్య విశేషాలు సాధించారు. అంతం కాదిది ఆరంభం! తామిద్దరూ కలిసి ఇంకా ఎంత దూరం పయనిస్తారో - ఎన్ని ప్రళయాలనెదుర్కొంటారో?

"నమస్కారమమ్మా"

వనజ ఆలోచనల్లోంచి బయటపడి తలెత్తితే -

ఎదురుగా ఓ ముసలాయన. ముఖంలో ముడతల్లేవు కానీ వయసు యాభై దాటింది. ఖరీదైనవి కాకపోయినా ఉతికిన కాటన్ దుస్తులు ధరించాడు. విద్యావంతుడిలా ఉన్నా పల్లెటూర్నించి వచ్చేడనిపిస్తుంది.

"నా పేరు గణపతి. మా ఊరు గజపతి" అన్నాడాయన.

గజపతి ఆ నగరానికి పదికిలోమీటర్ల దూరంలో ఉండే కుగ్రామమని వనజకి తెలుసు. ఆ గ్రామ పౌరులు నాగరికతకి పదికంటే ఎక్కువే కిలోమీటర్లదూరంలో ఉన్నారంటారు. నగరంలో అనాగరికంగా, మోటూగా కనిపించేవారిని - గజపతి సరుకురా - అని ఎద్దేవా చేసే రివాజు కూడా ఉంది.

గణపతి మాత్రం చూడ్డానికి గజపతి సరుకులా లేడు. క్రమంగా అక్కడ కూడా నాగరికత పెరుగుతోందేమోననుకుంటూ, "చెప్పండి -" అంది వనజ.

"నీ గురించి విన్నానమ్మా - మా ఊరికి నీ అవసరముంది" అన్నాడు గణపతి.

"చెప్పండి" అంది వనజ.

"మా ఊళ్ళో ఎక్కువమంది పాముల్ని పట్టి జీవిస్తుంటారు. చాలా ప్రమాదకరమైన వృత్తి అని తెలిసినా మూఢాచారాలు నమ్ముతారే తప్ప ఆధునిక విజ్ఞాన్నానుపయోగించరు. పాముకాటుకి మందులు వాడరు. అందువల్ల కొందరు అర్ధాంతరంగా చస్తున్నారు. కొందరు శరీరంలో అవకరాలు తెచ్చుకున్నారు. వాళ్ళని నువ్వే మార్చాలి" గణపతి ఆగాడు.

''ఎలా?'' అనలేదు వనజ. సమాజ సేవలో భాగంగా, చాలా ప్రాంతాల మూఢాచారాలు మాన్పించిన ఆమె, ''సరే - రేపు ఉదయానికల్లా గజపతి చేరుకుంటాను'' అంది.

గణపతి వనజకి చేతులు జోడించి సెలవు తీసుకున్నాడు. బంగళా బయటకొచ్చాక అతడు చాలాసేపు రోడ్డు మీద నడిచాడు. తర్వాత ఓ హోటల్లో ప్రవేశించి టీ తాగి, బాత్ రూంకి వెళ్ళాడు. బాత్రూంలో ఎవరూ లేరని రూఢి చేసుకున్నాక మొబైల్ తీసి నంబర్లు నొక్కి, ''బాస్! వనజ రేపు ఉదయం గజపతికి వెడుతుంది'' అన్నాడు.

✡✡✡

ఆ రోజంతా వనజ చాలా బిజీగా ఉంది. పాములతో వ్యవహరించేటప్పుడు ఏయే జాగ్రత్తలు తీసుకోవాలో తెలుసుకుందుకామె ఇద్దరు స్పెషలిస్టులను కలిసి - కొన్ని స్లైడ్స్, యాంటీ వెనమ్ ఇంజక్షన్లు సేకరించింది. రాత్రంతా కూర్చుని కొంత నోట్సు ప్రిపేర్ చేసింది. తన కోసం నాగకన్య తరహా కాస్ట్యూమ్స్ సంపాదించింది. స్లైడ్ ప్రొజెక్టర్ ఒకటి సిద్ధం చేసింది.

మర్నాడుదయం లేచి త్వరగా తెమిలింది. ఎనిమిది గంటలకి టాక్సీ ఎక్కి అరగంటలో గజపతి పొలిమేరలు చేరింది. టాక్సీ అక్కడ ఆపమంది. టాక్సీ దిగి, ''రేపిదే టైముకి ఇక్కడికే రా'' అని టాక్సీవాలాని పంపేసింది. అప్పుడు చుట్టూ చూస్తే - అది ఊరులా కాక అడివిలా ఉంది.

వనజ ఓ చెట్టు చాటుకి వెళ్ళి దుస్తులు మార్చుకుని నాగకన్యలా తయారైంది. భుజానికి సంచీ తగిలించుకుని, ప్రొజక్టరున్న సూట్ కేసు చేత్తో పట్టుకుని ఊళ్ళోకి నడక ప్రారంభించింది.

కొంత దూరం వెళ్ళేసరికి ఓ ఆడమనిషి ఎదురై చటుక్కున దణ్ణం పెట్టి, ''నాగదేవతలా ఉన్నావమ్మా'' అంది.

''నేను దేవతని కాను. మనిషినే - మీ ఇంటికి రావచ్చా?'' అంది వనజ.

ఆ ఆడమనిషి పేరు నాగమ్మ. ఆమె దేవత వరం పొందిన దానిలా ఎంతో మురిసిపోయింది.

✡✡✡

నాగకన్యలా ఉన్న వనజని చూడ్డానికి పాములు పట్టేవాళ్ళ కుటుంబాలన్నీ వచ్చాయి.

అచ్చం నాగకన్యలా ఉందని కొందరన్నారు. కాదు నాగకన్యే అని కొందరన్నారు. వనజ ఎంతో సంతోషించింది. మూర్ఖుల్ని ఆకర్షించడానికి విలక్షణత్వం అవసరం. తనే నాగకన్య అని అనుకోకపోయినా వాళ్ళకి తనపట్ల కుతూహలం పుట్టింది. ఇప్పుడూ వాళ్ళు తనేం చెప్పినా నమ్మొచ్చు నమ్మకపోవచ్చు. కానీ వినడం గ్యారంటీ. ఇది తనకు సమాజ సేవ నేర్పిన పాఠం.

వనజ వాళ్ళకర్థమయ్యే రీతిలో పాముల గురించిన విజ్ఞాన విశేషాలు చెప్పింది. కొన్ని స్లైడ్స్ చూపించింది. శాస్త్రజ్ఞుల పరిశోధనలు గౌరవించాలనీ అందువల్ల మనకు మేలే జరుగుతుందనీ అక్కడి వాళ్ళ హృదయాలకి హత్తుకునేలా చెప్పింది. వాళ్ళకి పాము పాటలు వినిపిస్తూ, పాముల కథలు చెబుతూ, వాళ్ళతోటే లంచి కూడా చేసింది. చూస్తుండగా సాయంత్రమైంది.

''ఇక్కడ మీరుండలేరమ్మా - పట్నం వెళ్ళిపొండి'' అని కొందరామెకు సలహా ఇచ్చారు.

''నేను మీకు పాఠాలు చెప్పాలనే కాదు, మీతో గడపాలనొచ్చాను. ఒక్క రాత్రి ఇక్కడుంటాను'' అంది వనజ.

ఆమె పట్టుబట్టడంతో ఆతిధ్యానికి నాగమ్మ ముందుకొచ్చింది. ఆమె భర్త పని మీద పట్నం వెళ్ళాడట. రెండురోజులదాకా రాడట.

''ఆడి తోడుకంటే నాకు నీ తోడే బాగుంటుందమ్మా!'' అంది నాగమ్మ.

✡✡✡

(కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)

ఈ నవల క్రిందటి భాగం ఇంకా చదవలేదా..? లేక మళ్ళీ ఒకసారి చదువుదామనుకుంటున్నారా? వెంటనే కౌముది గ్రంథాలయాన్ని సందర్శించండి..
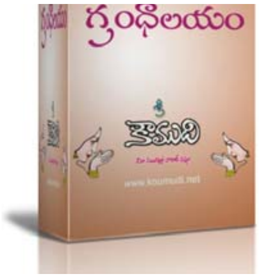
Click here to go to KOUMUDI Library